

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 80.049 van 4 mei 1999  
in de zaak A. 49.652/XII-290.**

In zake : Gaspard DE LEY,  
die woonplaats kiest bij  
advocaat D. MATTHYS,  
kantoor houdende te GENT,  
Sint-Annaplein 34

tegen :

de UNIVERSITEIT GENT (UG).

-----  
**D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,**

Gezien het verzoekschrift dat Gaspard DE LEY op 24 december 1992 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 25 juni 1992 van de raad van bestuur van de Universiteit Gent, waarbij hij met ingang van 1 oktober 1991 als voltijds docent in de faculteit van de geneeskunde gerangschikt wordt en van de beslissing van 29 september 1992 van dezelfde Raad houdende bevestiging van de eerstgenoemde beslissing, in de mate dat die beslissingen de impliciete weigering inhouden hem te rangschikken als voltijds hoofddocent in de betrokken faculteit;

Gelet op het arrest nr. 41.980 van 16 februari 1993 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen wordt verworpen;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de beschikking van 13 mei 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 24 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 maart 1999;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MATTHYS, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat F. LIEBAUT, die loco advocaat P. DEVERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1.1. De bestreden beslissingen zijn genomen met toepassing van artikel 181 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap (hierna : het universiteitsdecreet).

Dat decreet doet het onderscheid tussen de leden van het vastbenoemd wetenschappelijk personeel en de leden van het onderwijzend personeel verdwijnen. Beide categorieën worden in één academisch corps

geïntegreerd : het zelfstandig academisch personeel (ZAP). Bij dat personeel bestaan vier graden, docent, hoofddocent, hoogleraar, gewoon hoogleraar (art. 64 van het decreet).

Krachtens artikel 181, eerste lid, van het decreet dient het universiteitsbestuur te beslissen over het al dan niet rangschikken van elk lid van het vast-benoemd wetenschappelijk personeel in één van de voormelde graden, zulks op grond van de door hem voorafgaandelijk vast te leggen criteria.

1.1.2. Bedoelde criteria heeft voor de Universiteit GENT (UG) de raad van bestuur op 19 december 1991 vastgelegd.

Zo heeft hij als derde criterium vastgelegd dat faculteitsgeaggregeerden en werkleiders hun kandidatuur kunnen stellen om te worden gerangschikt als docent of hoofddocent. Hij heeft daaraan toegevoegd dat de raad van bestuur beslist op basis van een gemotiveerd advies van de betrokken faculteit of het gelijkgesteld orgaan en in functie van de budgettaire mogelijkheden.

Als zesde criterium heeft de raad van bestuur vastgelegd dat bij hun advies de faculteiten, de gelijkgestelde organen of de commissie ad hoc rekening houden met de door de raad van bestuur goedgekeurde voorwaarden voor de benoeming of de aanstelling van het zelfstandig academisch personeel.

1.1.3. In artikel 7 van het besluit houdende die benoemingsvoorwaarden is vastgesteld wat volgt :

"Artikel 7. Elke bevordering en eerste benoeming of aanstelling moet worden voorafgegaan door een onderzoek naar de bekwaamheden van de kandidaat en hun geschiktheid om bij te dragen tot wetenschappelijk onderwijs en onderzoek. De mogelijkheid om ook door wetenschappelijke dienstverlening bij te dragen tot het image en de bloei van de Universiteit Gent strekt daarbij tot aanbeveling ...".

Artikel 10 van hetzelfde besluit luidt als volgt :

"Artikel 10. Per graad dient aan volgende specifieke voorwaarden te worden voldaan :

1. Docent.

Wetenschappelijk onderzoek.

Elke kandidaat-docent dient met zijn of haar doctoraatsproefschrift te hebben aangetoond een veelbelovend onderzoeker te zijn. Dit dient te worden gestaafd door recente publikaties in wetenschappelijke tijdschriften die een ruime verspreiding kennen en die een beroep doen op deskundigen voor de beoordeling van de ingezonden manuscripten. Bijdragen op nationale en internationale conferenties strekken daarbij tot aanbeveling.

Onderwijs.

Kandidaten dienen hun onderwijskundige bekwaamheid aan te tonen door het voorleggen aan de beoordelingscommissie van een onderwijsdossier dat twee componenten omvat :

1. De vermelding van voorafgaande onderwijservaring en/of vroegere initiatieven die tot bekwaamheid ter zake kunnen bijdragen (bv. docententraining)

2. De uitwerking van een persoonlijk voorstel van planning van het onderwijs in het betrokken vakgebied.

De inhoudelijke planning kan getoetst worden aan criteria als : relevantie in termen van overzicht over de fundamenteën van het vakgebied, actualiteitsgehalte, waarde voor het oplossen van problemen, enz.

De onderwijskundige planning dient te beantwoorden aan criteria inzake relevantie van de leerdoelen, efficiëntie van de werkvormen (bv. actieve oefeningen, zelfstudie enz.) en het studiemateriaal (syllabus, individueel studiemateriaal enz.) en de geldigheid en betrouwbaarheid van de evaluatie (frekwentie, voorziene feedback, enz.)

De beoordelingscommissie dient rekening te houden met de beschikbare evaluaties, o.m. door studenten.

In geval van twijfel aan de onderwijskundige bekwaamheid van de kandidaat kan de selectiecommissie de bespreking van het dossier met de kandidaat aanvullen met de organisatie van één of enkele proeflessen.

2. Hoofddocent.

Wetenschappelijk onderzoek.

De kandidaat-hoofddocenten dienen, meer nog dan de kandidaat-docenten, aan te tonen actief te zijn op hoog wetenschappelijk niveau. Betrokkenheid bij het wetenschappelijk gebeuren als deskundige, lid van redactieraden, wetenschappelijke commissies e.a. strekt daarbij tot aanbeveling.

Behalve op grond van eigen onderzoek, dienen de kandidaten zich ook verdienstelijk te hebben gemaakt bij het leiden van onderzoekswerk.

Onderwijs.

Voor benoeming of aanstelling tot hoofddocent geldt eveneens de verdediging van een onderwijsdossier (cf. docent) met dien verstande dat de kandidaten in geval van bevordering dienen aan te tonen in welke mate zij hun vroegere plannen ter zake hebben gerealiseerd.

De beoordelingscommissie dient rekening te houden met de beschikbare evaluaties, o.m. door studenten.

..."

1.2.1. Verzoeker is sinds 1 januari 1990 faculteitsgeaggregeerde aan de UG en behoort aldus tot het vastbenoemd wetenschappelijk personeel van die instelling.

1.2.2. Met een schrijven van 9 januari 1992 nodigt de rector de leden van het vastbenoemd wetenschappelijk personeel van de UG die ten laste van de werkingsuitkeringen bezoldigd zijn, uit hun kandidatuur in te dienen voor rangschikking in een graad van het ZAP.

1.2.3. Bij brief van 29 januari 1992 doet verzoeker een aanvraag voor rangschikking als hoofddocent.

1.2.4. Op 21 mei 1992 adviseert de binnen de faculteit van de geneeskunde opgerichte commissie ter beoordeling van de kandidaturen voor rangschikking van het vastbenoemd wetenschappelijk personeel in het ZAP-kader unaniem verzoeker in dat kader op te nemen, maar dan, met 8 stemmen tegen één, alleen als docent, niet als hoofddocent.

Als individuele motivatie wordt hierbij opgegeven :

"De Heer DE LEY, geaggregeerde voor het Hoger Onderwijs, is betrokken bij de praktische oefeningen in de dienst Fysiologie en Fysiopathologie en heeft een gestadige wetenschappelijke activiteit in deze domeinen. Deze activiteit werd bekroond met meerdere wetenschappelijke prijzen. Hij was sterk betrokken bij het PET-project, met andere diensten. Hij is lid van de faculteitsraad.

Op basis van deze activiteiten stelt de commissie voor de Heer DE LEY als docent in het ZAP-kader te rangschikken".

1.2.5. Op 2 juni 1992 adviseert de raad van de faculteit verzoeker op te nemen in het ZAP-kader (47 voor, 1 tegen). De aanvraag van verzoeker hem als hoofddocent te rangschikken adviseert de raad echter negatief (2 voor, 38 tegen en 9 onthoudingen). Voor de motivering sluit zij zich aan bij de motivering van de commissie.

1.2.6. Op 25 juni 1992 beslist de raad van bestuur van de UG "Na onderzoek en bespreking van de dossiers van de betrokken sollicitanten en van de over hen uitgebrachte adviezen" en na stemming (24 voor, 1 tegen) verzoeker met ingang van 1 oktober 1991 te rangschikken als voltijds docent in de faculteit van de geneeskunde.

1.2.7. Met een brief van 30 juni 1992 deelt de rector verzoeker de vorenstaande beslissing mede, met vermelding van de mogelijkheid om hierover gehoord te worden door een speciaal daartoe door de raad van bestuur ingestelde commissie.

1.2.8. Bij brief van 9 juli 1992 vraagt verzoeker door de commissie gehoord te worden.

1.2.9. Met een brief van 20 augustus 1992 nodigt de vice-rector verzoeker uit op 7 september 1992 te verschijnen voor de hoorcommissie belast met het onderzoek van de bezwaren in verband met de rangschikkingen in het ZAP-kader. Tevens vraagt hij verzoeker de nieuwe elementen neer te schrijven waarop hij zich beroept om niet akkoord te gaan met de genomen beslissing.

1.2.10. Op 1 september 1992 zendt verzoeker de vice-rector aanvullende elementen die zijn bezwaar tegen

zijn niet-klassering als hoofddocent moeten ondersteunen.

1.2.11. Op 7 september 1992 drukt de hoorcommissie zich over verzoeker als volgt uit :

"De commissie stelt vast dat de betrokkene vooral formele bezwaren uit. In zijn curriculum komen onderwijs en dienstverlening weinig of niet aan bod; enkel wetenschappelijk onderzoek, hetgeen zich slechts vertaalt in 9 door de faculteit in aanmerking genomen publikaties".

1.2.12. Op 29 september 1992 besluit de raad van bestuur na stemming (waarbij 20 voor rangschikking als docent en 2 voor rangschikking als hoofddocent) zijn gemotiveerd besluit van 25 juni 1992 tot rangschikking van verzoeker als docent te bevestigen.

2. Overwegende dat als tweede onderdeel van zijn tweede middel verzoeker de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht;

Overwegende dat in zijn betoog volgende argumenten onderscheiden kunnen worden :

1) in het vast benoemd wetenschappelijk personeel is de door verzoeker voorheen beklede graad van faculteitsgeaggregeerde de hoogste graad; nergens wordt duidelijk gemaakt waarom sommige houders van deze graad niet gerangschikt worden als hoofddocent, alleen gerangschikt worden als docent en aldus gelijkgesteld worden met de houders van lagere graden van het wetenschappelijk personeel, te weten werkleiders en eerst-aanwezend assistenten;

2) voor het al dan niet rangschikken der faculteitsgeaggregeerden als hoofddocent, werd gesteund op "een op geen enkel criterium gesteund onderzoek van de curricula van de kandidaten en op hun functie in de dienst, met nadruk op hun capaciteit tot leidinggeven en tot nemen van verantwoordelijkheden bij belangrijke

taken"; "Wat met deze vage -nooit vooraf vastgelegde noch omschreven- maatstaven van beoordeling verder werd aangevangen is en blijft voor verzoeker een raadsel. In ieder geval kan dit uit de getroffen individuele beslissing helemaal niet worden afgeleid";

3) "Concreet werd één der voor verzoeker blijkbaar determinerend geachte criteria, nl. dit der publikaties op zijn naam, fout toegepast.

De adviescommissie weerhield slechts 9 publikaties op naam van verzoeker, die nochtans kan aantonen -en in zijn bezwaar ook heeft aangetoond- dat 14 A-publikaties op zijn naam in aanmerking moeten komen.

Het detail van deze -technische- argumentatie en de materiële bewijzen hiervan worden als bijlage bij huidig verzoekschrift gevoegd.

Ware nochtans de publikatielijst van verzoeker correct beoordeeld geweest, dan zou het curriculum van verzoeker duidelijk superieur zijn geweest aan dit van bv. collega VAN MOFFAERT Myriam, die slechts 10 A-publikaties op haar naam heeft staan, en bovendien een geringere anciënniteit bezit als faculteitsgeaggregeerde : nochtans werd zij probleemloos tot hoofddocent gerangschikt. Dit bewijst het belang van verzoeker om aan te tonen dat deze foutieve appreciatie van de publikatielijst, die een manifeste motiveringsfout inhoudt, een rechtstreekse invloed heeft gehad op de totstandkoming van de thans aangevochten beslissing.";

2.1. Overwegende dat blijkens de in 1.1.2. gereproduceerde tekst de raad van bestuur de mogelijkheid heeft gecreëerd dat faculteitsgeaggregeerden alleen als docent en dus niet als hoofddocent gerangschikt zouden worden; dat voorzover verzoeker met zijn eerste argument wil aanklagen dat zij alzo met werkleiders en assistenten gelijkgesteld kunnen worden, hij dus kritiek uitoefent op de beslissing van de raad van bestuur zonder, in het kader van het besproken onderdeel van het

tweede middel, aan te duiden waarom naar zijn oordeel die beslissing onwettig is;

Overwegende dat het wel zo is dat wanneer de verwerende partij aan een faculteitsgeaggregeerde slechts de hoedanigheid van docent verleent, zij daarvoor rechtsgeldige motieven naar voren moet brengen; dat de vraag of te dezen de verwerende partij aan die verplichting heeft voldaan, ter sprake komt bij verdere argumenten van verzoeker;

2.2. Overwegende dat niet valt in te zien hoe bij beslissingen als de bestredenen aan de verwerende partij verweten zou kunnen worden dat zij acht heeft geslagen op het curriculum van de betrokkenen; dat zij daarbij vanzelfsprekend criteria moet hanteren, maar dat verzoeker niet doet zien hoe daarvoor geen vrede genomen kan worden met die criteria welke, naar in 1.1.2. en 1.1.3. is gezien, zijn vastgesteld voor de hele rangschikkingsoperatie; dat "capaciteit tot leidinggeven en tot nemen van verantwoordelijkheden bij belangrijke taken" beoordelingselementen zijn die ingepast kunnen worden in bedoelde criteria nu, blijkens het in 1.1.3. aangehaalde artikel 10, van de kandidaat-hoofddocent wordt verwacht dat hij meer nog dan de kandidaat-docent aantoont dat hij actief is op hoog wetenschappelijk niveau, en hij, wat van de kandidaat-docent niet wordt verlangd, zich verdienstelijk moet hebben gemaakt bij het leiden van onderzoekswerk;

Overwegende dat, net zoals bij de beoordeling van verzoekers eerste argument, de Raad moet vaststellen dat met zijn tweede argument wel de vraag open blijft of de verwerende partij rechtsgeldige motieven heeft aangevoerd om verzoeker slechts als docent te rangschikken;

2.3. Overwegende dat de verwerende partij niet tegenspreekt dat de hoorcommissie ten onrechte verzoeker maar 9 A-publikaties heeft toegerekend, dat het er 14 hadden moeten zijn; dat zij in haar laatste memorie wel schrijft :

"Mocht hier een foutieve appreciatie van de publicatielijst in hoofde van de verzoekende partij voorliggen, dan nog doet dit geen afbreuk aan de motivering om de verzoekende partij niet in de graad van hoofddocent te rangschikken, gezien de verwerende partij rekening heeft gehouden met meerdere criteria (zie artikel 10) waarvan het aantal publicaties in wetenschappelijke tijdschriften er slechts één van is";

dat zij dan aanhaalt hoe haar beslissing ten aanzien van VAN MOFFAERTS Myriam werd gemotiveerd;

2.3.1. Overwegende dat wanneer de hoorcommissie het cijfer 9 citeert, het wel zal zijn omdat dat cijfer zijn belang heeft; dat het niet voor de hand ligt dat als de hoorcommissie het cijfer 14 als het juiste had erkend, haar oordeel hetzelfde geweest zou zijn; dat de verwerende partij het tegendeel niet bewijst door te betogen dat zij met meer dan één criterium rekening heeft gehouden en door haar motivering met betrekking tot de rangschikking van Myriam VAN MOFFAERTS als hoofddocent te citeren; dat weliswaar uit het enkele feit dat verzoeker op meer A-publikaties dan Myriam VAN MOFFAERTS aanspraak zou kunnen maken niet volgt dat ook verzoeker als hoofddocent gerangschikt had moeten worden; dat het inderdaad tot de discretionaire bevoegdheid van de verwerende partij behoort met inachtneming van alle criteria -en dus niet alleen acht slaande op het getal der publikaties- een beslissing te nemen; dat die beslissing echter het resultaat moet zijn van exacte gegevens, het geval niet te na gesproken waarin het gebrek aan precisie van die gegevens in redelijkheid niet geacht kan worden de beslissing mee bepaald te hebben; dat zonder afbreuk te doen aan de discretionaire

bevoegdheid van de verwerende partij de Raad van State echter niet kan stellen dat waar zij aan verzoeker "slechts" -term door haar hoorcommissie gebruikt- 9 publikaties toerekent, zij zich op dezelfde manier uitgesproken zou hebben over "slechts" 14 publikaties;

Overwegende dat het middel gegrond is;

2.3.2. Overwegende dat verzoeker vraagt dat ook zijn andere annulatiemiddelen zouden worden onderzocht; dat aangezien deze tot een meer omstandig gemotiveerde vernietiging kunnen leiden, op deze vraag wordt ingegaan,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

De debatten worden heropend.

### **Artikel 2.**

Het bevoegde lid van het Auditoraat wordt ermede belast het onderzoek van de annulatiemiddelen af te doen.

### **Artikel 3.**

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare  
terechtzing, op vier mei 1900 negenenegentig, door  
de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

|        |                     |             |
|--------|---------------------|-------------|
| de HH. | J. BORRET,          | voorzitter, |
|        | A. VANDENDRIESSCHE, | staatsraad, |
|        | J. BAERT,           | staatsraad, |
| Mevr.  | S. DOMS,            | griffier.   |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**S. DOMS.**

**J. BORRET.**